

jeg ved i Overensstemmelse med den autoriserede Driftsplan. Men de unge Træer skal staa tæt; ellers bliver Vedet knastet og Stammens Form daarlig. Man kan da ikke undgaa, at en Del af dem dør bort, før det kan betale sig at hugge dem. Hvor Kvaset ikke kan sælges, bliver det liggende paa Skovbunden, til Gavn for denne, og hvor Stedet er udsat for Vinden, kan Brændesankning forbydes; men ellers er den formentlig, i Overensstemmelse med Skovforordningen af 18. April 1781 § 9, tilladt, naar den foregaar under betryggende Former i denne yderst brandfarlige Skov.

Til Skovdistriktet hører foruden Tisvilde Hegn og Adserbo Plantage ca. 1,100 Tdr. Land spredte Smaaskove; Distriktet har oprindeligt været to, som Navnet antyder; man slog dem sammen og tilføjede Adserbo Plantage, men Tiden er kommet til atter at foretage en Deling i to Distrikter. Under saa store Forhold kan vel et Træ, der er væltet eller knækket af Stormen, eller som Svampe og Insekter har dræbt, hist og her blive liggende, skønt det burde opskoves; men dette Forhold er ikke mere fremtrædende i disse Skove end mange andre Steder. I alle Statens Skove burde man indføre en aarlig Oprydningshugst, der strakte sig over hele Skoven, og hvis Udbytte blev bogført mere summarisk end den almindelige Skovning. — Dette er imidlertid underordnet; gennemgaaende er der en kendelig Fremgang i Driften af Statsskovene, siden Ledelsen i 1911 blev reformeret.

Brændet skal jo ikke blot hugges, men ogsaa sælges, og den store samlede Skovstrækning, med Havet paa den ene Side, Arresøen paa den anden, med meget anseelige Mængder af smaa Brænde, som ikke kan bære Udgifterne til en lang Forsendelse, byder visse Vanskeligheder for Salget. Saa vidt jeg ved, stræber Bestyrelsen gennem passende Tilvirkning og hensigtsmæssige Salgsformer at lette Afsetningen. Maaske bør man her gaa endnu videre; men alt kan ikke komme paa een Gang.

Desværre mangler der ofte Arbejdskraft; i vore Dage foretrækker de dygtigste Folk ofte en selvstændig Stilling som Husmænd, eller de blive Fabrikarbejdere; Indkaldelserne har gjort Mangelen end mere følelig. Dette Forhold kan kun *gradvis* ændres, idet man forhøjer Lønningerne og forbedrer Boligerne; paa begge disse Omraader har den nuværende Bestyrer af Tisvilde—Frederiksværk Distrikt været me-

get virksom. Hertil maa komme en Op-lærelse af Skovarbejderne, dels gennem Skovfogderne, hvis Uddannelse har gjort store Fremskridt, dels gennem Dansk Skovforenings Arbejdsprøver, ved hvilke det udmærkede Arbejde belønnes med Sølvbægre og Diplomer. Arbejderne maa uddannes, saa de med samme Akkordløn tjener mere end før. Vi trænger til en Lær-linge-Institution og til Vandrelærere for Skovarbejdere.

En Planteskole, paa hvilken den givne Beskrivelse, „kun ganske faa Bede, som er tilsaade med Gavntræsfrø, Naaletræsfrø, Resten af Planteskolen var Havremark eller Græsmark eller Ukrudtsmark“, passer, kender jeg ikke. Her maa vist foreligge en eller anden Misforstaaelse“.

Formanden: Jeg anmoder det ærede Medlem om at indskrænke sig til at give et kort Resumé af Slutningen af den paa-gældende Skrivelse, den bliver vist for lang at oplæse.

Niels Petersen: Der mangler ikke mange Linier. Jeg ved ikke, om den højtærede Formand vil tillade mig at fortsætte. Jeg vilde meget beklage, hvis jeg, naar jeg har faaet en saadan Skrivelse tilstillet, skulde nøjes med at give et Resumé. Alt i Skrivelsen refererer sig til det ærede Medlems Udtalelser. Jeg tillader mig at fortsætte, idet jeg stoler paa den højtærede Formands Liberalitet.

„At Tisvilde Hegn er en Skov af stor og sjælden Skønhed, ved vi alle. Maaske bør den en Gang blive Lystskov, og den Mand, der bestyrer Distriktet, viser her som paa andre Omraader en god Villie til at imødekomme Publikums Ønsker om Adgang til Skovens Skønhed og Bevarelsen af denne. Men Skoven skal dog forvaltes som anden Skov; den er ikke udlagt til Lystskov eller Folkepark, og en saadan Forandring vil i hvert Fald til en Begyndelse bringe Udgifterne op, samtidig med at Indtægterne gaar ned; allerede nu er Tilsynet med Skoven i Turisttiden meget byrdefuldt for Personalet. Vi trænger haardt til to Love om Skovbrug: en Førstpolitilov — den blev lovet os i 1866 — og en Lov om Driften af Statens Skove, saa at Regering og Rigsdag i Forening fastslog klart og tydeligt, hvad der skal behandles forstmaessigt, og hvad der skal være Lystskov, samtidig med at man kom bort fra planløse Salg af smaa Skovstykker og Trusler om større Salg, men indskærpede det gamle Kongebud, at Statens